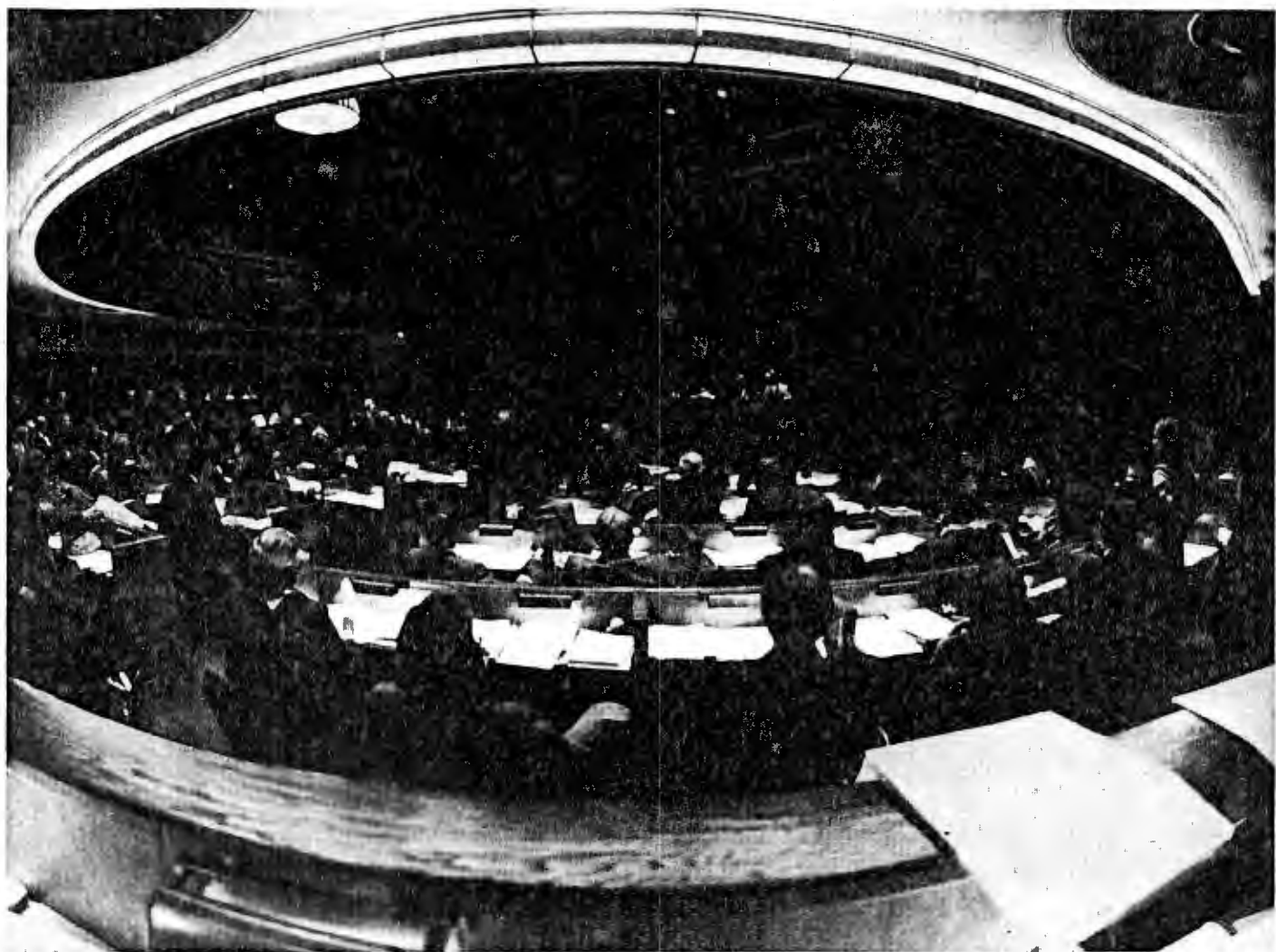

RØD VALGALLIANSE I OSLO BYSTYRE

**ÉN STEMME FOR
ARBEIDERKLASSENS
KRAV**

TOM SIDE

<u>Innhold</u>	side
INNLEDNING	2
UREDD TALSMANN FOR ARBEIDERKLASSENS KRAV	2
Oslo kommunens 9 toppsjefer:	
STYRER I GRØFTA MED EI ÅRSLØNN PÅ 3 MILLIONER	3
I. OSLO - DEN FATTIGE KOMMUNEN I DEN RIKE BYEN	6
DNA og høyre skylder på hverandre	6
Hvem skal betale mer skatt?	7
Kravene til staten som ingen tør støtte	9
II. RVs PRAKSIS I BUDSJETTARBEIDET	10
Minstepensjonistenes kår	11
Skjær ned lønna til kommunepampene	11
Utbygging av idrettsanlegg	11
Veivesenet	11
Kommunale arbeidplasser	12
Bemanning av barnehagene	12
Styrke de tekniske etatene	12
Billettakstene i sporveien	13
III. HELSE OG SOSIALPOLITIKK	14
Eldreomsorgen	14
Sykehusene	15
Lønns- og arbeidsforhold for ansatte i helse og sosialsektoren	18
IV. BOLIGPOLITIKK	19
V. EN UNDERHOLDENDE OG AVSLØRENDE DAG I OSLO BYSTYRE	20
INTERPELLASJONER OG DIVERSE INNLEGG	23

RETTINGER TIL TEKSTEN

Vi har gjort noen skrivefeil som gjør at meningen i teksten blir forvirrende, feil eller uforståelig. Vi har derfor laget følgende liste med rettiger:

side 3: Innlegget sto trykt i Klassekampen 1.7.81

side 8: SVs forslag gjaldt heving av kommuneskatten

Side 9: Linje 7 skal være :
hvordan Rød Valgallianse fremmer Oslobefolkningas krav...

Under punktet om statstilskudd til vidergående skoler,
skal det stå 38% i første linje. Det står 28%.

side 10: 5. linje nedenfra:
Det dreier seg om barnehagenes driftsbudsjetter, ikke fritidsbudsjetter.

side 12: Avsnittet: styrke de tekniske etatene:
1. linje skal være: I dag fører Oslo kommune en slags
"Nylandspolitikk"...

side 16: 5. linje nedenfra skal være:
det er verre enn å tro på julenissen. Men....

side 23: Den tredje interpellasjonen 5. september 1979 gjaldt
vedtak om å si opp formannen i Sosiale Etaters Fagfor-
ening som lønnet tillitsmann.

Ellers forekommer noen mindre trykkfeil som ikke skulle være meningsforvirrende.

Innledning

UREDD TALSMANN FOR ARBEIDERKLASSENS KRAV

Dette lille heftet vil illustrere hvordan RV er alene om å stå for en konsekvent arbeiderpolitikk i Oslo. Og i Ellen Pedersen har RV ikke bare en konsekvent men også en skarp og uredd talsmann for arbeiderklassens interesser.

Fra november 1979 til 28.februar 1980 var det med Høyres, Venstres, DNAs, Kr.Fs og Fremskrittspartiets stemmer innført ansettelsestopp i Oslo kommune. På bystyrets møte 13.februar la ordføreren over bordet fram forslag om å forlenge ansettelsesstoppen. Vi sakser fra protokollen:

Ellen Pedersen: Jeg vil si at det er høyst uttilatelig å få dette sakskart III på bordet samme dag som bystyremøtet holdes, og så kommer det for øynene på en at er ansettelsesstoppen det dreier seg om. Denne saken tar vi altså fatt på fem minutter på 11, og så står ordføreren og venter på at vi skal bli ferdige med denne saken. Jeg lurer på om dette er bevisst.

Ordføreren: Nei, jeg bare står.

Ellen Pedersen: Ja, så sett deg ned da, for det syns jeg er bedre. (latter)

Ellen Pedersen begrunna standpunktet mot ansettelsesstoppen og avslutta: Og jeg ber ordføreren ta til etterretning at sakskart III ikke må komme på bordet samme dag som møtet holdes.

Ansettelsesstoppen ble forlenga, med stemmene til de samme fem partiene.

I budsjettdebatten 8.desember 1980 sørger Ellen Pedersen for å konfrontere ordføreren med hans noe skandaløse uttalelser om fritidsklubbene:

Ja så useriøs har byens ordfører vært i denne saken at flere av dem som i pressen har uttalt seg omintervjuet med ordføreren, faktisk ha de trødd at Halvsju-redaksjonen hadde laget en dårlig parodi på "byes far". Å reise kjerringa etter en sånn opptreden blir ikke lett, men la fritidsklubbene få de 3,1 millionene de mangler, kunne i hvert fall være en begynnelse. Ikke sant hr. ordfører?

Ordføreren: Nei!

De store er ikke særlig glad for å ha RV i bystyret, forståelig nok.

Oslo kommunens 9 toppsjefer:

STYRER I GRØFTA MED EI ÅRSLØNN PÅ 3 MILLIONER

(av Erling Folkvord, innlegg i klassekampen)

Kommunens ni toppsjefer har ei årslønn hver på en kvart million norske kroner, og de har hver sin personlig sekretær lønnet til 150 000 kroner. Disse politikerne fra DNA, Høyre og Kristelig folkeparti koster skattebetalerne tre millioner i året. Mindre skal de ikke ha for å kjøre kommunen i grøfta.

Den økonomiske krisa er uten styreing i Oslo kommune. Finansrådmannen kan trygt tas som sannhetsvitne på at kommunestyrets budsjettvedtak, budsjettjusteringer og salderinger stort sett har liten kontakt med virkligheta. Bystyrets økonomivedtak er stort sett forelda før referat fra bystyremøtet er ferdigtrykt. I desember 1980 vedtok bystyret et fullstendig urealistisk budsjett. Hverken inntekts- eller utgiftssida samsvarer på noe vis med verden utenfor bystyresalen. I april gjorde de så ei "justering". De skar vekk en god del nødvendig virksomhet og konkluderte med at årets underskudd ikke blir større enn 130 mill. kroner. - Så går det et par måneder til. Og mandag kunne finansrådmannen fortelle Oslos høytlønnede ledersjikt at "regnskapsprognosene" tyder på at underskuddet i Oslo kommune 1981 blir 320 mill. kroner. Altså 190 nye underskuddsmillioner siden bystyret sist satt sammen til grundig gjennomgåing og ajourføring av 1981 budsjettet.

Fortjener ingen tillit

Politiske ledere som så til de grader mangler evnen til å lede noe som helst, fortjener ingen tillit. Og de fortjener i alle fall ikke å sitte med en kommunal lønn på ca. en kvart millioner kroner hver, slik som de høyest lønnede kommunalpolitikere i DNA, H og Kr.F gjør. Attpå til har de av skatteytternes penger hver sin personlig sekretær med lønn på rundt 150 000. Ingen

dårlig sekretærlønn i disse trange tider!

Disse ni personene som koster skattebetalingene i Oslo innpå tre millioner kroner, er de politiske ansvarlige for alle budsjettfiaskoene som nå kommer som perler på en snor i Oslo. Det ser ut som at det eneste de klarer å holde orden på, er utbetaling av sine egne honorarer til rett tid.

Å røre ved formuene og de grå og svarte inntektene til Oslos rike overklasse er like uaktuelt. Skattetakstene i Oslo er slik at eiendomsskatten er beregnet av bare 20% av den faste eiendommens omsetningsverdi. Altså den eiendomsbesittende del av Oslos befolkning slipper med å betale 20% av den eiendomsskatten det var mulig å kreve fra dem! Ei "justering" her er nok til å fjerne hele underskuddet for 1981. Det er bare ikke aktuelt. Derimot, det er noen som det går en å stille krav til og kreve mer av. Det går an å gå på de som har minst fra før. Nylig gikk DNA og Høyre inn for å firedoble herbergeprisene i Oslo. Det gir jo noen tusen mer i kassa i løpet av året.

Brus forbudt!

Og på helseinstitusjonene i Oslo har det vært en helt vanvittig praksis helt til for et par uker siden. Opptil flere pasienter i ukå har fått servert mineralvann! Dette "misbruket" ble det nettopp satt en ettertrykkelig stopper for. "På bakgrunn av den vanskelige økonomiske situasjonen en befinner seg i", ble det nedlagt mineralvannforbud. - De som følger godt med vet at Oslos politiske lederskap skal spare selv også. Nylig vedtok de at de heretter ikke skal drikke brennevin på skatteyternes regning, når de har festlige sammenkomster på rådhuset. De skal nøye seg med vin og øl.

Og i trygdeboligene har det også vært økonomisk luksus. Service på TV-antenne anleggene har vært inkludert i den husleia pensjonistene betaler. Men nå er det slutt. Fra nå av skal de betale hver sin del av vedlikehold av antenne anleggene i tillegg til husleia. Pensjonistene har som en vet små krav og klarer det sikkert.

Det norske borgerskapet har utvikla en avansert variant av borgerskapets diktatur. DNA-regjeringa sitter med den sentrale statsmakta. De skjærer vekk de økonomiske greinene som mye av den kommunale virksomheten er avhengig av. Samtidig får fylker og kommuner litt større myndighet til selv å avgjøre hva som skal legges ned i år og hva som skal legges ned neste år. I Stortinget er Høyre og DNA helt enige om denne politikken.

Statister

Derfor blir både Høyre-gruppa og DNA-gruppa i Oslo Bystyre redusert til statister. De blir nikkedukker som sikrer øl og vin på tilstelningene i Rådhuset mens de kutter vekk mineralvann på sykehusene.

Partiloyalitet og klasseloyalitet hindrer enhver effektiv opposisjon.

SV blir sittende i en underlig posisjon. De mener at DNA-regjeringa er best, og derfor kan de ikke gå inn på RVs forslag om å reise kamp mot denne regjeringas politikk.

Så blir RV faktisk stående nogså mye aleine i bystyret. Hver gang budsjettanslagene sprekker, så er det RVs spådommer som slår til. Gang på gang har Ellen Pedersen i bystyret prøvd å forklare byens lederksap at det ikke nytter å saldere et budsjett med luft og tomme forhåpninger.

I. OSLO - DEN FATTIGE KOMMUNEN I DEN RIKE BYEN

Det er etterhvert en anerkjent sannhet at det er statens innstramminger som har gjort Oslo til et konkursbo, og redusert byens finansutvalg og formannskap til et høytlønna bostyre som konsekvent nekter å anerkjenne situasjonen.

DNA og Høyre skylder på hverandre

Under behandlinga av kommuneplanen 1980-1990 i bystyret 28. og 29. august -80 brukte ordføreren hovedinnlegget sitt på å si litt om alt det fine som Høyre hadde tenkt å gjøre - byfornyning, samferdsel, sosialsektoren osv. I forsiktige ordelag "krevde" han at Oslo kommune bare skulle batale inn halvparten av det de i dag betaler til skattefordelingsfondet. Han mente dette var rimelig siden kommunen ikke får et øre tilbake. Så brukte han en artikkel fra Arbeiderbladet for å påvise at det finns penger, sitat:

Jeg leste et stort oppslag i Arbeiderbladet fornoen uker siden om at Norge er inne i en økonomisk gullalder. Vi skulle gjerne også ta del i denne gullalderen. Byen har ikke midler til nødvendig vedlikehold, den forfaller.

I replikkskiftet etterpå svarer han Wivegh med følgende:

Jeg bygger i grunnen på Arbeiderbladets store oppslag, at vi er inne i en gullalder og at vi nesten ikke vet hvor vi skal gjøre av midlene. Og selv om det borgerlige flertall i Oslo i årene fremover kommer til å styrkes meget sterkt, så tror jeg ikke at Stortinget - selv om det skulle gå galt ved stortingsvalget neste høst, hvilket jeg ikke tror - vil la Oslo seile sin egen sjø. Så jeg tror jeg vil holde meg til Arbeiderbladet. Det var jo en overskrift på første side som var større enn om det hadde brudt ut to verdenskriger, så det må vel være noe i påstanden.

Tove Heggen (kommunalråd og DNAer) angriper Nordengen i sin replikk for "uansvarlighet" siden Høyre har plusset på 200 mill. kroner (altså halvparten av det Oslo forsyner skattefordelingsfondet med) på budsjettet.

Odd Wivegh bruker hele sitt innlegg på å slå mot Høyre og uan-

svarlighet og maner til sparing:

Fjorårets budsjettbehandling og revisjon av budsjettet for 1980 burde jo egentlig mane til litt forsiktighet i stedet for nye ønskelister og salderingstricks med penger som ikke fins. Det er sannheya. Det er den vi alle burde ha rettet oss etter. Og selv Aftenposten som ikke står Høyre altfor fjernt understreker jo nå veldig sterkt i en lederatrikkel at rammene må holdes og tiden nå er ikke inne til å bedrive overbudspolitikkk basert på urealistiske forhøyelser av skatteanslag og lignende. Selv der kan man lese det hå.

Replikk fra Ellen Pedersen: Det ser etter min mening ut til at Wivegh og Nordengen velger å drive partipolitisk skyggeboksing med kommuneplanen som bakgrunnsstoff. Nordengen bruker artikler fra Arbeiderbladet for å begrunne sine standpunkter og Wivegh bruker Aftenposten til å begrunne sine. Men det jeg venter et svar på, er hvor i verden Wivegh befinner når han påstår at vi er inne i en nasjonal stagnasjonstid, når vi veit at inntektene til staten fra plja allerede er innkommet, samtidig som disse kommer til å bli mangdobla i nær framtid. Situasjonen kommer nemlig til å bli den at staten ikke veit hvordan de skal bruke penga, og det kan bli politisk vanskelig å drive stramme nedskjæringer på folks levokår når kronene ruller inn i statskassa. Derfor mener jeg at Nordengen absolutt er realistisk når han sier at det finnes penger, men det jeg skulle ønske meg mer fra hans side, det var at hans parti slutta å håpe på at staten var en snill storebror.

Under budsjettbehandlinga noen måneder senere (desember) var det DNA som lanserte forslaget om økt skatteanslag, dvs. at de regnet med større inntekter i skatten enn det var grunnlag for. Allerede tidlig i 1980 viste det seg at skatteinntektene ville bli langt dårligere enn tidligere.

Hvem skal betale mer skatt?

Slik gikk det for seg da skattesatsene for 1981 ble fastsatt i bystyret:

Ordføreren: Vi sremmer da over skattesatsene. De som stemmer for

finansrådmannens innstilling for så vidt gjelder de satser vi skal utskrive samtlige skatter etter, forholder seg i ro, de som stemmer imot....

Ellen Pedersen (fra salen):...det blir ikke noe opp mot hverandre for mitt vedkommende. Jeg har et eget forslag...

Ordføreren: Nei, men jeg kan jo ikke se at det andre har noe med skattesatsene i og for seg å gjøre. Det RV kommer til å risikere, er jo å komme til å stemme mot enhver skattelegging. Det er det de står i ferd med å gjøre nå. De kommer til å stemme for å stille krav om skattefordelingsfondet, men du har vel tenkt å stemme for at vi skal ha en skattefordelingsprosent?

Ja, da begynner vi med RVs forslag, så får hun anledning til det, det er ikke min sak. Forslaget lyder:

"1. Kommunen stiller krav overfor staten om at skattefordelingsfondet finansieres av oljepengene over statsbudsjettet, slik Arbeiderparti-regjeringa lovet i 1975. Oslo vil derved kunne beholde de 420 000 000 som kommunen idag innbetaler til fondet uten å få en øre igjen.

2. Byens stor-bedrifter som i dag står for 11,4% av byens skatteinntekter, må skattlegges hardere".

- Forslaget er forkastet mot 1 stemme.

Så stemmer vi over Fremskrittspartiets forslag:"....."

- Forslaget er forkastet mot 4 stemmer.

De som stemmer for finansrådmannens forslag til skattevedtak, viser det ved stemmetegn.

- Finansrådmannens forslag til skattevedtak er vedtatt mot 5 stemmer (F og RV).

Altså: Ordføreren måtte bøye seg for Ellens prøtest. - Og som vi ser, SV kunne like lite som Høyre eller DNA støtte kravet til DNA-regjeringa om å innfri et løfte fra 1975. Og selv det å kreve høyere bedriftsbeskatning var uakseptabelt.

SV har derimot laga en egen vri. 21.mai 1981 la de fram eget forslag i bystyret om å heve den alminnelige skatteprosenten med 1%. Forslaget fikk ingen støtte, men hadde det blitt gjennomført ville det betydd at 210 mill. kroner blei voerført fra lønnstakernes husholdningsbudsjetter og til kommunekassa.

Kravene til staten som ingen tør støtte

Staten er Norges største kapitalist. DNA-regjeringa styrer staten etter stadig mer kapitalistiske prinsipper. De skjærer ned på ulønnsomme tiltak og flytter pengene dit det er stor profitt å hente.

Dette utdraget fra bystyre protokollen 9. desember 1980 viser hvordan Oslo-befolkninga fremmer Oslobefolkningas krav mot denne politikken:

1. Forslag fra RV:

Statstilskudd til grunnskolen:

Bystyret kan ikke godta at statens tilskudd til Oslos grunnskoler nå ligger hele 9% under lovens minimum. Bystyret krever derfor forhandlinger med staten for å få tilskudd for 1981 opp til det lovens minimum som er 25% av utgiftene.

Forslaget ble forkastet mot en stemme. (RV)

2. Forslag fra RV:

Statstilskudd til videregående skoler.

Formelt dekker staten 28% av de videregående skolers utgifter. Men i 1980 utgjør statsstøtten i virkligheten bare 26,2%. Bystyret krever forhandlinger med staten for å få statsstøtten i 1981 opp til 38% av utgiftene.

Forslaget ble forkastet mot en stemme (RV)

3. Forslag fra RV:

Statstilskudd til helseinstitusjonene.

Bystyret kan ikke akseptere at staten dekker en stadig mindre andel av driftsutgiftene i Oslo. Da ramrefinansiering ble innført var det en uttalt forutsetning at statsstøtten skulle starte på 50% av driftsutgiftene og så ha en reell økning på minst 2%. Ikke noe av dette har slått til for Oslos del. Nå i 1980 dekker staten rundt 43% av utgiftene, og i 1981 vil statens andel bli rundt 42. Bystyret krever nye forhandlinger med staten om å få statstilskuddet opp til 50% av utgiftene i 1981. Dette vil gi en merinntekt på 210 000 000 kroner.

Forslaget ble forkastet mot en stemme (RV)

5. Forslag fra RV

Kollektivtransporten

Bystyret vil uttale at statsbudsjettet for 1981 bør endres slik at også Oslo får statsstøtte til kollektivtransporten. Et minimum bør i første omgang være statstilskudd for Oslo etter samme regler som Trondheim og Bergen, mens en raskt bør komme dit at det er et statlig ansvar å dekke kollektivtransportens driftsunderskudd, slik det også er for andre fylker.

Forslaget ble forkastet mot en stemme (RV)

En må være bystyremedlem eller Stortingsrepresentant for å skjønne hvorfor en skal gå i mot disse forslaga. Andre folk skjønner det ganske enkelt ikke. Når staten bare i 1980 hadde et overskudd på hele 15,2 milliarder. Dette overskuddet er hellig for 84 av bystyrets medlemmer. SVs Per Eggum Mauseth er også i beit for argumenter som er holdbare utenfor bystyret. I en debatt i Østlandssendinga 9.juli 1981 sa han derfor at "det er a-politisk" å stille økonomiske krav til staten.---Å være kommunalpolitisk vakthund for landets største kapitalist er ikke enkelt.

Dermed blir RV alene om å stå på to bein i den økonomiske politikken for Oslo:

- Det eine beinet er hardere skattlegging av den rike overklassa i Oslo.
- Det andre beinet er å kreve tilbake en del av de pengene staten tar fra Oslo.

II. RVs PRAKSIS I BUDSJETTARBEIDET

I budsjettbehandlninga i bystyret legger RV vekt på å fremme de forslaga som fagforeninger og andre grupper og organisasjoner slåss for. Etter evne oppsøker vi sjøl slike grupper for å høre deres synspunkter. Enten det gjelder barnehagenes fritidsbudsjetter, invisteringer og ve likehold på Sporveien eller spørsmål om hva som trengs på Renholdsverkets driftsbudsjetter.

Vi skal ta med noen flere eksempler fra bystyreprotokollen da 1981-budsjettet blei behandla:

Minstepensjonistenes kår

De fattigste pensjonistene får kommunale tilleggspensjon. I flere år er satsene uendra. RV fremma forslag om at "alle satsene for kommunale tilleggsytelser heves med 25%, slik at en unngår ytterligere reduksjon av levestandarden for de vanskeligst stilte blant minstepensjonistene".

Hvor var Fremskrittspartiet og SV da? Jo, de stemte sammen mot dette forslaget. (S. 62 i protokollen fra 9.12.80)

Skjær ned lønna til kommunepampene

RV ville derimot kutte ned på lønna til kommunalrådene, dvs. de 9 bystyremedlemmene (fra H, DNA og Kr.F) som har nesten en kvart million i kommunal årslønn hver, og hver sin personlige sekretær med gasje på 150 000. RV foreslo primært å avvikle hele ordninga, og sekundært å la dem få vanlig industriarbeiderlønn. - Nok en gang fant de hverandre fra Fremskrittspartiet til SV. De stemte i mot. SV fremmet på sin side et forslag om at de 9 skulle ned til samme nivå som stortingsmenn.

Utbygging av idrettsanlegg

Utbyggingsplanene for idrettsvesenet blei rasert av bystyret. RV blei stående aleine om å fremme det utbyggingsforslaget som var lagt fram av park- og idrettsvesenet. - Avvist mot en stemme nok en gang.

Det "grønne" Venstre derimot, gikk enda lengre enn Høyre og DNA for å ødelegge idrettens kår. De ville øke kommunens inntekter med 2,2 mill. kroner ekstra ved enda større prisøkninger på de kommunale badene og ved å innføre timeleie for bedriftsidretten på idrettsanleggene. Bare Fremskrittspartiet og Kr.F fulgte "de grønne" i denne saken. (S. 42 i protokollen fra 9.12.81)

Veivesenet

Trafikksikkerhet er en kjepphest både for SV og Venstre. Vedlikeholdet av veiene er en viktig faktor for å forhindre bilulykker osv. Snømåking av både vei og fortau, sandstrøing og forbedring av farlige kryss osv. budsjetteres under veivesenet.

Men de "grønne" partiene er mot bilbruk, derfor er de mot å bevilge noe særlig penger til veivesenet!

(S. 43 og 44 i protokollen fra 9.12.80)

Kommunale arbeidsplasser

Oftest er det de lavest lønte stillingene finansrådmannen skjærer vekk når han skal spare. Under teknisk rådmann godtar SV og Venstre stort sett alle sparetiltaka, blinde for at dette reduserer antall kommunale arbeidsplasser. Ja, ofte skjærer de til og med mer enn finansrådmannen.

Bemanning av barnehagene

SV hadde skifta standpunkt og stemte nåmsammen med RV for tre assistentstillinger pr. barnehageavdeling. Tidligere har de stemt mot. De øvrige partiene gikk mot dette.

Men der var det også slutt med SVs støtte til barnehageansatte. RV fremma et budsjettforslag som var utarbeidd av en av fagforeningene. Det betydde å styrke bemanninga på kjøkkenet på de største barnehagene og opprettholde ekstrahjelp bemanning på 1980-nivå. Dette var tydeligvis for sterk kost. SV og det øvrige bystyret vendte tommelen ned for de ansattes krav og ungenes velferd. (S. 63 og 64 i protokollen fra 9.12.81)

RV foreslo også en utbyggingsbevilgning som ville gi full barnehagedekning i 1985. SV gikk i mot dette og stemte i stedet med Venstre for et forslag som gir en 1/2 barnehage mer i 1981 enn Høyre/DNA gikk inn for. (S. 65 i protokollen fra 9.12)

Styrke de tekniske etatene

I dag for Oslo kommune en slags "Nyland-politikk" overfor de tekniske etatene. Vognmateriell og anna utstyr til f.eks. Sporveien og Renholdsverket slites ned og investeringer sløyfes. Og så venter de nærmest på at det gradvise forfallet skal gjøre det unødvendig å fremme formelle nedleggingsvedtak. Derfor blei RV f.eks. stående aleine om å foreslå 5 nødvendige millioner ekstra til innkjøp av vognmateriell m.v. til Renholdsverket. (S. 47 i protokollen fra 9.12.81). Men SV og Venstre krangla seg imellom om hvem av dem som hadde vært først ute

med å gå inn for det grimrommet på Renholdsverket som det bare var RV som hadde støtta et år før.

Etter samråding med bl.a. ansatte på sporveien fremma RV eget forslag til investeringsbudsjett for baneselskapene. Forslaget lød: "Totalsummen forhøys til 140 millioner. I tillegg til baneselskapenes forslag inkluderer dette innkjøp av 5 ekstra leddbusser, 12 T-banvogner, utbygging og forbedring av vognhall og verkstedkapasiteten".

Forslaget fikk en stemme. Selv om de som er sakkyndige nok må innrømme at dette er et minimum for å innfri de vedtaka bystyret gjorde i Kommuneplandebatten i august 1980 om å prioritere kollektivtransporten.

Det "grønne" Venstre som sies å være "for" kollektivtransporten stemte for å kjøpe noen ekstra sporvogner, men gikk ellers i mot det meste av de investeringene som er nødvendige for å opprettholde forsvarlig standard rent teknisk på sporveien.

Høyres trikkegale Håkon Magnus Preus gjorde bystyrets medlemmer klar over at i all iveren etter å spare, ville man etter formannskapetets forslag gjøre en skikkelig fadese - nemlig å kjøpe 15 nye vogner, men ikke kjøpe de likeretterne (småbeløp på ca. 6 mill.) som trengs for å få vognene til å gå. Altså sitter man da med 15 vogner i garasjen. Hans forslag om innkjøp av likerettere stemte SV og DNA i mot! (S 100 i protokollen fra 9.12.80)

Billettakstene i sporveien

DNA foreslo "å holde takstene på det nåværende nivå, og at det blir innspart ca. 30 millioner på baneselskapenes eget budsjett under forutsetning av at rutetilbudet ikke blir redusert". Det er sjølmotsigende og en umulighet. Venstre hadde et nogenlunde likelydende forslag, men gikk in for at Oslo Sporveier skulle spare inn 48 millioner på rasjonaliseringstiltak.

I dag ser vi hvordan sporveien sparer; lengre intervaller mellom rutene, nedlegging av bussruter (såkalt parallellkjøring)

osv. - det er latterlig å påsta at dette ikke går utover trafikkantene. Dette visste både DNA og Venstre utmerka godt.
(S 97 i protokollen fra 9.12.80)

Sporveisbetjeninga går i dag i spissen for å slå tilbake sparetiltaka for kollektivtrafikken. Bl.a. har de tatt et initiativ overfor bydelsutvalgene i Groruddalen for å forhindre at sju-minuttersrutene på Grorudbanen blir kutta ut. DNAs Rune Gerhardsen er formann i bydelsutvalget på Stovner. Han inderstreker i et intervju i Arbeiderbladet "viktigheten av en sterk mobilisering for å hindre dårligere kollektivtilbud". Dette er DNAs janusansikt!!!

(Intervju med R. Gerhardsen, Arbeiderbladet 16.juli 1981)

Slik kunne lista fra budsjettbehandlninga forlenges opp og ned. RV er alene om å remme befolkningas krav på felt etter felt. På noen enkeltsaker følger SV opp, men aldri konsekvent. Det blir halvveis og haltende slik som på barnehagebudsjettet.

III. HELSE OG SOSIALPOLITIKK

Eldreomsorgen

Alle er veldig for helse- og sosialpolitikk. Og spesielt eldreomsorg. Bare det ikke skal gjøres forpliktende vedtak. Høsten 1976 fremma Ellen Pedersen et enkelt, men forpliktende forslag i bystyret. Det gikk ganske enkelt ut på at aldershjem og sykehjem skulle bygges ut slik at de dekker det faktiske behovet.
- Å stemme for det, det var for sterk kost. Avvist mot en stemme.
(protokollen fra budsjettmøtet 1976)

RV har holdt fast på sitt standpunkt. Ved siste budsjettbehandling foreslo vi bevilgning til bygging av alle sykehjem som var prosjektert. Forslaget kosta 63 millioner kroner ekstra og fikk en stemme. Venstre og SV søkte igjen sammen med Høyre og DNA,
- de gamle får vente.

Sykehusene

De andre partiene føler seg bundet av Stortingsvedtak i spørsmål som gjelder alle slags helseinstitusjoner. I juni 1979 vedtok et enstemmig Storting ei rammetilskuddsordning for helseinstitusjoner som forutsetter kraftig nedbygging av helsevesenet i Oslo. De første harde nedkuttingene kom våren 1980. Betanien og Kroghstøtten skulle avvikles som sykehus. RV engasjerte seg hard i kampen for sykehusene. Vi påviste at Sykehusrådmannens "faglige" argumenter for nedlegging ikke holdt mål.

Første gang saken var i bystyret lyktes det etter initiativ fra RV å få til et felles forslag Venstre, SV og RV om at "driften ved Kroghstøtten og Betanien sykehus fortsetter som nå inntil Oslo Helseplan er ferdig behandlet". SV var veldig skeptisk fordi Betanien formelt eies av en religiøs organisasjon. - Men de stemte nå for. Kr.F var imidlertid ikke i stand til å gå inn på dette standpunktet, de sto et sted midt i mellom.

På samme møte fremma Ellen Pedersen et forslag som ville utsett alle nedskjæringene:

Bystyret krever at staten dekker 50 prosent av driftsutgiftene til Oslos helseinstitusjoner i 1980. Det foretas ingen reduksjoner i helsevesenets driftsutgifter før en ser resultatet av forhandlinger med staten om økte bidrag.

(S 43 i protokollen fra bystyrets april møte 1980)

Her fant de igjen hverandre, Fr.P, SV og de andre. De stemte mot ethvert krav om forhandlinger med staten.

Ellen Pedersen holdt et skarpt innlegg som førte til at det etterhvert blei stille i den summende bystyresalen. Vi tar med noen utdrag:

Så til realiteten i saka: Kroghstøtten kan ikke drives som annet enn sykehus. Bygningmessig og sikkerhetsmessig er det ikke mulig å bruke disse lokalene til langtidsopphold for pleiepasienter. De som vet dette best, er naturlig nok det erfarne personalet ved Kroghstøtten, og hos avdelingsbetjeningen

er det enighet om dette, og de samstemmig fra at de ikke har samvittighet til å by byens gamle og syke slike forhold og vilkår som de vil få dersom Krohgstøttens bygninger skal brukes som pleiehjem, uansett hva den språklige betegnelsen på pleiehjemmet skal være. Har bystyrets medlemmer da samvittighet til å oppbevare pleietrengende gamle i bygninger som brannvesenet sier er uegnet. Har bystyrets medlemmer samvittighet til å tilsette vurderinger fra Krohgstøttens personale. Jeg håper at så ikke er tilfelle, og jeg håper at bystyret nå vil ta alvorlig på det faktum at alle ansatte ved Krohgstøtten sier opp sine stillinger dersom nye alternativ 2 fra Hjort-utvalget blir forsøkt satt ut i livet. Og da blir Krohgstøtten stående som et folketomt monument over folkefiendtlig helsepolitikk. Et monument som hver dag vil minne de som passerer Sorgata om hvilken helsepolitisk linje som hadde flertall i Oslo bystyre våren 1980. Skjønt flertall i bystyret - kanskje det er iktigere å si flertall i det utvalget som sykehusrådmannen gav mandat til å oppheve et formannskapsvedtak.

Den økonomiske innsparingen er ikke forsøkt konkretisert. I alle fall vil det på 1980 budsjettet få uvesentlige konsekvenser og på 1981 budsjettet kanskje dreie seg om 2-3 mill. kroner. Videre vil det ikke føre til at en eneste pleiepasient blir overført fra Ullevål til Krohgstøtten, slik formannskapet forutsatte. Alternativ 2 forutsetter 35% tung pleie ved Krohgstøtten, og det er det de har i dag. Av såkalt lett pleie er det en forutsetning at plassene ved Krohgstøtten skal belegges fra sykehjemsventelistene og fra dem som innlegges i sykehus på grunn av akutt pleiebehov. Når en derfor ser nøkternt på det, ville alternativ 2 - om det var gjennomførbart - ikke føre til at noen pleiepasienter ble overført fra Ullevål, men det ville føre til at Ullevål måtte ta de 1.785 innleggelsene i året som nå blir tatt hånd om av Krohgstøtten. Å tro at resultatet blir økonomisk innsparing om disse innleggelsene - hvorav 90% er øyeblikkelig hjelp - skal pådyttes det overfylte Ullevål, ja, det er verre enn å tro på Ullevål. Men langt verre er det at alternativ 2 er ugjennomførbart, fordi personalet på Krohgstøtten ^{som} har levd og arbeidet under et umenneskelig press de siste månedene, sier klart fra at de ikke blir med på en så umenneskelig behandling av byens gamle og syke. De som vil vite hvorfor,

som ikke synes det erfarne personalets standpunkt er nok, får ta med seg brannforskrifter og forskriftene for godkjenning av sykehjem og dra ned på Krohgstøtten å se. I går gav Krohgstøttens overlege beskjed om at han ikke kan ta det medisinske ansvaret etter 1.juli dersom alternativ 2 blir forsøkt satt ut i livet, og han underrettet universitetet om at undervisning av medisinske studenter ikke opprettholdes til høsten. Så sant byens politiske ledelse ikke er i stand til å stable på beina et fullstendig nytt personale fra og med 1.juli, betyr alternativ 2 at Krohgstøtten blir en tom bygning fra 1.juli omtrent, og det betyr en kraftig økonomisk innsparing. Men er det noen i denne salen som åpent vil si at det var det de ønska? Det tror jeg ikke. Nå er det i alle fall fra Krohgstøttens personale gjort klinkende klart at det er det som blir konsekvensen hvis vi ikke her og nå sier stopp. Jeg synes at nå må alle partimessige og prestisjemessige hensyn få hvile - dette gjelder da spesielt til Høyre og Arbeiderpartiet her, som ikke en gang har viet denne saka et ords oppmerksomhet fra denne talerstolen i kveld. Nå får vi samles om å se i øya at Krohgstøtten og Betanien enten må avvikles eller opprettholdes i sin nåværende form, innvil hele helseplanen har vært fullstendig og forsvarlig behandla. Oslo-budsjettet er for knapt på grunn av statens politikk, men når skjorta er mindre enn kroppen, da hjelper det ikke å forsøke å løse det problemet ved å kutte av beinet og armen. Enten må en gjøre skjorta større eller kroppen mindre ved generell slanking. Og da mener jeg - og det har også vært RVs linje ved budsjettbehandlinga i 1979 og tidliger - at Oslo må stille økonomiske krav til staten, og så må det bli slutt på å bare iverksette de nedskjæringer som staten dikterer oss. (Sitat fra innlegget slutt)

Hva skjedde så videre? Jo, noen dager etter dette bystyremøtet skifta SV standpunkt! Da saka kom opp igjen i sykehusutvalget stemte de for avvikling av sykehusdrift ved både Krohgstøtten og Betanien. - Samtidig som SV stemte mot Krohgstøtten i sykehusutvalget, sendte de gjennom Sosialistisk arbeiderenhet en invitasjon til Aksjonskomiteen ved Krohgstøtten om å slutte seg til SVs 1.mai-tog!

Denne saka kan i grunnen stå som et skoleeksempel på hva som er de ulike partienes helsepolitiske linje og praksis i Oslo. RV har på si side lagt stor vekt på å høre på og fremme erfaringer og synspunkter fra de ansatte og deres fagforeninger.

SVs program ved siste valg var slik (1979): SV går inn for å hindre nedskjæringer på kommunens helse- og sosialbudsjett". Ved budsjettbehandling etter budsjettbehandling har imidlertid SV stemt sammen med Høyrefor f.eks. sykehusbudsjetter som har betydde reduksjoner av virksomheten sammenligna med sykehusrådmannens forslag.

Lønns- og arbeidsforhold for ansatte i helse- og sosialsektoren

Fra RV blei med i bystyret har dette vært en gjenganger blant sakene. Vi skal ta ett eksempel. I 1977 starta de ansatte ved barne- og ungdomshjemmene en seig kamp for å bli kvitt ei ulovlig arbeidstidordning som påla dem å arbeide natt-overtid nesten uten betaling. Mange hadde ukentlig arbeidsti på over 50 timer. Mange streiker og aksjoner måtte til før kommunen til slutt måtte innfri kravene og øke lønnsbudsjettet med årlig 2,5 mill. kroner. RV reiste forslag om å innfri kravene da bystyrets budsjett for 1978 blei behandla. Forslaget om å opprette så mange stillinger at en kunne få lovlig arbeidstid fikk en -1 - stemme.

Senere gjentok RV forslaget og ble stående aleine. Vi reiste saken som interpellasjon, uten at andre partier støtta de ansatte.

Da budsjettet for 1981 skulle behandles var innføringa av lovlig arbeidstid et faktum. Seieren var i hovedsak vunnet. Men kommunen vil ta igjen det tapte ved å legge ned hjem og dermed kvitte seg med personale. Derfor er ikke de nye stillingene oppretta som "faste stillinger". De er oppført som "annen lønn". Derfor reiste RV saken nok en gangi desember 1980 og foreslo at de nye stillingene skulle gjøres faste. Selv dette var for hard kost for SV, Venstre og de andre. Samtlige stemte mot forslaget.

Listem med eksempler kunne gjøres lengre, men plasseh tillater ikke at vi tar opp flere her.

IV. BOLIGPOLITIKK

Hovedlinjene i boligpolitikken avgjøres av statlige myndigheter. RV er for å senke husbankrenta og å utvide husbankens låneramme til å dekke 80% av de boligene som bygges. Vi står fortsatt på det gamle kravet om at boutgiftene i en vanlig bolig ikke skal være over 20% av vanlig industriarbeiderlønn.

I bystyret har RV gått i mot innføring av den såkalte "sparestandard" DNA og de borgerlige støtter. Sparestandarden betyr at det blir mindre av alle slags fellestiltak på de nye byggefeltene, så som skoler, barnehager, fritidsklubb, idrettsanlegg osv. Dette fører til at f.eks. nye byggefelt på Holmlia nå får 1/7 av Romsås barnehagedekning. RV har gått i mot at utgifter til veibygging og annen opparbeiding av byggarealet skal overføres til beboerne gjennom husleia. RV er for at slike utgifter skal dekkes av det offentlige.

RV har alltid gått mot bygging i marka.

I "Bokostnadsutvalget" der både SV, H og DNA er representert er det et mindretall og et flertall. SV og en del av DNA er mindretallet. Hele utvalget er enige om at husbankrenta skal heves til markedsnivå. Høyre og en del av DNA vil at husbankrenta skal være lavere de fem første åra. SV og resten av DNA i utvalget vil at den skal være lavere i 10 år. Men alle forlater nå prinsippet om lavere husbankrente.

RV er for at boliger skal være fritatt for moms. For 10 år siden var det også slik. Nå er boliger delvis fritatt. Bokostnadsutvalget er enige om øke momsen på boliger, men det er en liten uenighet om hvor kraftig økningen skal være. (mer om dette i Oslo RVs valgavis som kommer i august). Allerede i dag er statens momsinntekter på boliger større enn all statlig boligsubsidiering.

V. EN UNDERHOLDENDE OG AVSLØRENDE DAG I OSLO BYSTYRE

(av Odd Iglebæk, artikkel i Klassekampen lørdag 23.mai)

Oslo bystyre torsdag kveld. Ordfører Albert Nordengen: "Fjern den transparenten fra galleriet, ellers må bystyret oppløses."

Blitzglimt fra salen mot galleriet.

Ordføreren: "Hvordan kan det ha seg at det var en fotograf til stede her i salen da transparenten kom frem?"

Full applaus fra 64 renholdsarbeidere på galleriet.

Nye blitzglimt. Ordføreren: "Heretter får fotografene be om tillatelse for å bevege seg i salen. Jeg har vært altfor liberal på dette området."

Episoden skjedde like etter at bystyret hadde åpnet sitt møte. Men den skulle ikke bli den eneste. En times tid seierer gjentok det samme seg. Forskjellen var at denne gang var det helse- og sosialarbeidere som hengte opp parole: - Nei til nedskjæringer var teksten.

I det hele tatt var det en dag utenom det vanlige i bystyret. Det var en god dag for folket og en dårlig dag for de såkalte ansvarlige politikere. Demonstrasjonen som ble avsluttet med å vifte med paroler fra galleriet, startet utenfor rådhuset før møtet begynte. Og demonstrasjoner og denslags, det er noe de såkalte ansvarlige ikke liker. De blir forstyrret i sitt arbeid. Ja ordføreren mistet faktisk humøret hele kvelden.

En god dag for folket? Med det mener vi ikke at folket oppnådde direkte seire i løpet av møtet. Det positive lå mest i underholdningsverdien, og i at flere politikere avslørte hva de egentlig står for. Carl I Hagen fra Ffemskrittspartiet mente at bystyret var "sprø" som ikke sa opp renholdsarbeiderne, som bare "skjeldent gjorde jobben sin."

Avslørt ble også Kristelig Folkeparti. Da det kom til avstemning om det skulle bevilges penger til nye biler på Renholdsverket, slik at driften kunne sikres framover. Da stemte de i mot - sammen med Høyre og Fremskrittspartiet.

Ikke godt inntrykk

Det er også verdt å nevne at da renholdsarbeiderne hengte ut parolen sin, kommenterte Grete Engvik (H) nede i salen: - Det er ikke rart at de mister jobben sin, når de oppfører seg slik overfor oss folkevalgte.....

Langtidsbudsjettet ble vedtatt med de nedskjæringer som var ventet. RV, SV og Fremskrittspartiet stemte i mot. De hadde hver sine forslag. Fra SVs forslag bør nevnes at de ønsket å øke kommuneskatten. Det rammer først og fremst arbeidsfolk. Likeens krever de ikke full dekning av statstilskudd til helse- og sosialsektoren.

- I dag behandler vi det verste angrepet på Oslos befolknings fellesgoder som er lagt fram for bystyret siden 30-åra. Og hva skjer da. Jo, Høyre og Arbeiderpartiet finner hverandre og sier at det ikke er annet å gjøre enn å skjære ned så godt vi kan, sa Ellen Pedersen (RV). Hun fortsatte: Arbeiderbladets trøst forleden er at det skal skje med "sosial profil". Hører dere det, dere som har slåss for å opprettholde skolen på Godlia eller for å hindre redusert bemanning på barnehagene. Eller dere som har kjempa for opprettholde Oslos helsevesen? Heretter skal nedleggelses skje med sosial profil.

Det var tydelig at Ellen Pedersen med det traff et sårt punkt hos Arbeiderpartiet, for svaret fra gruppefører Odd Wivegh var heller tafatt: - Det er riktig at forslaget har en sosial profil. Det vil enhver se, hvis en ikke leser uttalelsen som en viss mann leser bibelen. Det oppsiktsvekkende er at Høyre vil være med på dette.... Og vi skal love dere at vi skal være en vakthund for Høyre, sa Wivegh og tilføyde opphisset: - Hele livsgrunnlaget for RV og SV er å hakke på Arbeiderpartiet. Men det tar jeg med knusende ro!

Når nøden er størst, er hjelpen nærmest som det heter i ordtaket. Det viste seg også i bystyret. For like etter at Wivegh var ferdig kom SVs gruppefører Per Eggum Mauseth på talerstolen og trøstet: - Jeg har stor sans for at Arbeiderpartiet skal være vaktbikkje for Høyre, sa han og tilføyde: - Jeg håper bare det ikke blir ei bikkje i blått bånd.

Vis oss hvor nedskjæringene kommer var, var ordlyden på ei av parolene utenfor rådhuset torsdag. Svaret kom i bystyresalen, RVs Ellen Pedersen la fra bystyrets talerstol fram konklusjonen fra den interne nedskjæringsrapporten fra Industrikonsulent A/S. Klassekampen offentliggjorde den i går. Saken ble fulgt opp av NRK/Østlandssendinga. Ingen av politikerne våget å kommentere rapporten under møtet.

INTERPELLASJONER OG DIVERSE INNLEGG

Her følger en liste over interpellasjoner og diverse innlegg fra RV i bystyret. De som er interessert i å se på de enkelte sakene kan henvende seg til RV-konferansen i Bernt Ankersgt. 6 B. Vi har referat fra alle bystyremøtene.

6. juni -79: Dagsordeninnlegg vedrørende sein innkalling og protokolltilførsel om pronoksjonen på Holmenkollbanen.

5. sept. -79: Interpellasjon om omgjøring av sykehusplasser til pleiehjemsplasser.

5. sept. -79: Interpellasjon om nedlegging av Høgvarde ungdomshjem og Peterhof barnehjem.

5. sept. -79: Interpellasjon om vedtak om å formannen i Sosiale etaters forening som lønnet tillitsmann

5. sept. -79: Interpellasjon om nedleggelse av arbeidsplassene ved Andfossen Kraftpapp A/S.

10. okt. -79: Interpellasjon vedrørende trafikkforholdene på Veitvet.

21. nov. -79: Interpellasjon vedrørende utbygging av Linderud gård barnehage.

13. febr. -80: Innlegg fra Ellen Pedersen om ansettelsesstoppen om bystyrets behandlingform.

April -80: Innlegg fra Ellen Pedersen om nedleggelsen av Krohgstøtten og Betanien.

18. juni -80: Interpellasjon vedrørende okkupasjon av kommunale leiegårder

18. juni -80: Interpellasjon om oppsigelser ved barne- og ungdomshjem.

18. juni -80: Interpellasjon vedrørende utbygging av barnehager i Furuset/lindeberg området.

18. juni -80: Interpellasjon vedrørende evt. overtakelse av statlige psykiatriske institusjoner i Oslo.

18. juni -80: Interpellasjon vedrørende sivil beredskap.

17.sept. -80: Interpellasjon om hva kommunen vil gjøre for å hindre nedlegging av Nyland Verksted.

8.des. -80: Innlegg fra Ellen Pedersen om budsjettbehandling -81.

Datoen som står oppført er datoen hvor saken har vært oppe i bystyret. De fleste av interpellasjonene har stått på sakskartet minst et halv år før de har kommet opp.

I tillegg til de som er ført opp over, har RV reist en del interpellasjoner i 1980, men på grunn av utrølig seindrektig behandling har få vært opp i bystyret. Saker som er reist er: prostitusjon i Oslo, om nynazister i Ungdommens Heimevern, om ledige plasser i fritidshjemmene p.g.a. høye takster, om administrasjonens og formannskapetets behandling av et budsjettvedtak i bystyret om Oslo Sporveier, om dronning Elisabeths besøk og Bobby Sands død.